

J U S T E L - Geconsolideerde wetgeving				
Einde	Eerste woord	Laatste woord	Wijziging(en)	Aanhef
Verslag aan de Koning		Inhoudstafel	8 uitvoeringbesluiten	5 gearchiveerde versies
	Einde			Franstalige versie

belgiëlex . be - Kruispuntbank Wetgeving

Titel

28 MAART 1996. - Koninklijk besluit betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken.
(NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 06-04-1996 en tekstbijwerking tot **23-12-2009**)

Bron : JUSTITIE

Publicatie : 06-04-1996 **nummer :** 1996009220 **bladzijde :** 8207

Dossiernummer : 1996-03-28/34

Inwerkingtreding : 06-04-1996

Inhoudstafel	Tekst	Begin
HOOFDSTUK I. - Definities. Art. 1		
HOOFDSTUK II. - Bedragen van de vergoeding. Art. 2		
HOOFDSTUK III. - Tijdstip waarop de vergoeding voor het kopiëren is verschuldigd. Art. 3-4		
HOOFDSTUK IV. - Nadere regels voor de inning. Art. 5		
HOOFDSTUK V. - Nadere regels voor de controle. Art. 6-7		
HOOFDSTUK VI. - Nadere regels voor de terugbetaling. Art. 8		
HOOFDSTUK VII. - Nadere regels voor de verdeling. Art. 9-10		
HOOFDSTUK VIII. - Raadpleging van de betrokken milieus. Art. 11		
HOOFDSTUK IX. - Slotbepalingen. Art. 12-14		

HOOFDSTUK I. - Definities.

Artikel **1.** Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder :

- 1° wet : de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten;
- 2° vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik : recht op de vergoeding bedoeld in artikel 55, eerste lid, van de wet;
- 3° bijdrageplichtigen : de fabrikanten, de invoerders en de intracommunautaire aankopers bedoeld in artikel 55, tweede lid, van de wet;
- 4° dragers : de dragers bedoeld in artikel 55, tweede lid, van de wet;
- 5° apparaten : de apparaten bedoeld in artikel 55, tweede lid, van de wet;
- 6° [¹ ...]¹
- 7° invoer : het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een land dat geen lid is van de Europese Unie;
- 8° intracommunautaire aankoop : het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers of apparaten afkomstig uit een andere Lid-Staat van de Europese Unie;
- 9° uitvoer : het buiten het nationale grondgebied brengen van één of meer dragers of apparaten naar een land dat geen lid is van de Europese Unie;
- 10° intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied : het buiten het nationale grondgebied brengen van één of meer dragers of apparaten naar een andere Lid-Staat van de Europese Unie;
- 11° exclusieve invoerders en exclusieve intracommunautaire aankopers : de invoerders en de intracommunautaire aankopers die op het nationale grondgebied een exclusief recht hebben voor de verspreiding van dragers en apparaten;
- 12° als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers : de invoerders en de intracommunautaire aankopers van wie de hoofdactiviteit erin bestaat dragers en apparaten ter beschikking te stellen van andere verdelers;
- 13° andere invoerders en intracommunautaire aankopers : de invoerders en de intracommunautaire aankopers die noch exclusief, noch groothandelaar zijn;
- 14° beheersvennootschap : de vennootschap die krachtens artikel 55, vijfde lid, van de wet belast is met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik;
- 15° Minister : de Minister tot wiens bevoegdheid het auteursrecht behoort.

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 1, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

HOOFDSTUK II. - Bedragen van de vergoeding.

Art. 2.¹ § 1. De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik die van toepassing is op apparaten waarmee geluidswerken en audiovisuele werken kunnen gereproduceerd worden, wordt bepaald per eenheid als volgt :

- 1° voor de volgende apparaten, zonder geïntegreerde drager, die niet integreerbaar zijn in een computer en autonoom functioneren : een Hi-Fi-keten met radio-cassette-CD, een gecombineerde DVD-lezer en videorecorder, een gecombineerde DVD-brander en videorecorder; een draagbare radio-cassette recorder, een gecombineerde draagbare radio-cassette-CD, een televisie en gecombineerde DVD-brander, een DVD-recorder, een cassettedeck, een videorecorder, een CD-brander, een MiniDisc-brander, een brander van CD Audio naar MiniDisc, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen

gebruik vastgesteld op 2,00 euro;

2° voor de volgende geïntegreerde apparaten met geïntegreerde drager : een televisie, een Hi-Fi-keten, een gecombineerde DVD-brander en een videorecorder, een multifunctionele keten DVD Home cinema, een Set top Box, een multimediacenter, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op :

a) 3,30 euro wanneer de opslagcapaciteit minder of gelijk is aan 256 GB;

b) 10,75 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 256 GB en minder of gelijk is aan 1 TB;

c) 13,00 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 1 TB;

3° voor de volgende niet geïntegreerde apparaten met geïntegreerde drager : een DVD-recorder, een DVD-lezer, een CD-brander, een videorecorder, een keten DVD home cinema, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op :

a) 3,30 euro wanneer de opslagcapaciteit minder of gelijk is aan 256 GB;

b) 10,75 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 256 GB en minder of gelijk is aan 1 TB;

c) 13,00 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 1 TB;

4° voor de volgende apparaten met geïntegreerde drager : een MP3-speler, een MP4-speler, een draagbare telefoon met een MP3 en/of MP4 functie, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op :

a) 1,00 euro wanneer de opslagcapaciteit minder of gelijk is aan 2 GB;

b) 2,50 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 2 GB en minder of gelijk is aan 16 GB;

c) 3,00 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 16 GB.

§ 2. De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik die van toepassing is op de computer die kan worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken wordt vastgesteld op 0 euro.

§ 3. De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, die van toepassing is op dragers waarmee de geluidswerken en/of audiovisuele werken kunnen gereproduceerd worden, wordt bepaald per eenheid als volgt :

1° voor de volgende digitale dragers : een CD-R/RW Data, een CD-R/RW Audio, een MiniCD-R/RW, een MiniDVD-R/RW, een MiniDisc, een audiocassette DAT, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op 0,12 euro;

2° voor de volgende digitale drager : een DVD+/-R/RW, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op 0,40 euro;

3° voor de volgende digitale dragers : een USB sleutel, een geheugenkaart, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op :

a) 0,15 euro wanneer de opslagcapaciteit minder of gelijk is aan 2 GB;

b) 0,50 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 2 GB en minder of gelijk is aan 16 GB;

c) 1,35 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 16 GB;

4° voor de volgende digitale drager : een externe harde schijf, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op :

a) 1,30 euro wanneer de opslagcapaciteit minder of gelijk is aan 256 GB;

b) 6,75 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 256 GB en minder of gelijk is aan 1 TB;

c) 9,00 euro wanneer de opslagcapaciteit hoger is dan 1 TB;

5° voor de volgende analoge dragers : een audiocassette, een audiotape, een videocassette 8mm, wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op 0,12 euro;

6° voor de volgende analoge drager : een videocassette, wordt de vergoeding voor het

kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld op 0,40 euro.]¹

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 2, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

HOOFDSTUK III. - Tijdstip waarop de vergoeding voor het kopiëren is verschuldigd.

Art. 3. § 1. De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is verschuldigd op het moment van het in de handel brengen van het apparaat of de drager op het nationale grondgebied.

§ 2. Voor fabrikanten, alsook voor exclusieve en voor als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied in de terbeschikkingstelling door hen in België van één of meer apparaten of dragers, voor zover zulks geen uitvoer of intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied inhoudt.

§ 3. Voor de andere invoerders en intracommunautaire aankopers bestaat het in de handel brengen op het nationale grondgebied respectievelijk in de invoer en de intracommunautaire aankoop van één of meer dragers of apparaten.

[¹ ...]¹

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 3, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

Art. 4. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid kunnen ondernemingen, die in het kader van hun handelsbedrijvigheid niet-gebruikte dragers of apparaten uitvoeren of vanaf het nationale grondgebied intracommunautair leveren, waarvoor zij de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik hebben betaald, de teruggave van die vergoeding door de beheersvennootschap verkrijgen op voorwaarde dat zij de volgende stukken voorleggen :

1° een kopie van de door de fabrikant, door de exclusieve of als groothandelaar beschouwde invoerder of intracommunautaire aankoper uitgereikte factuur betreffende de apparaten of dragers waarvoor de teruggave wordt gevraagd of indien de bijdrageplichtige een andere invoerder of intracommunautaire aankoper is, enig stuk op grond waarvan kan worden vastgesteld dat het bedrag van de vergoeding verschuldigd voor die apparaten of dragers aan de beheersvennootschap is betaald;
2° en alle gegevens op grond waarvan kan worden vastgesteld dat die apparaten of dragers werkelijk zijn uitgevoerd of vanaf het nationale grondgebied intracommunautair geleverd.

De andere invoerders of intracommunautaire aankopers die in het kader van hun handelsbedrijvigheid niet-gebruikte dragers of apparaten uitvoeren of vanaf het nationale grondgebied intracommunautair leveren waarvoor zij de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik hebben betaald, kunnen de teruggave van die vergoeding door de beheersvennootschap verkrijgen op voorwaarde dat zij de volgende stukken voorleggen :

1° een kopie van de door laatstgenoemde vennootschap uitgereikte factuur betreffende de apparaten of dragers waarvoor de teruggave wordt gevraagd;
2° en alle gegevens op grond waarvan kan worden vastgesteld dat die apparaten of dragers werkelijk zijn uitgevoerd of vanaf het nationale grondgebied intracommunautair geleverd.

HOOFDSTUK IV. - Nadere regels voor de inning.

Art. 5. § 1. De bijdrageplichtigen verstrekken maandelijks een aangifte aan de beheersvennootschap vóór de twintigste dag volgend op de maand waarop de aangifte betrekking heeft.

§ 2. De aangifte bedoeld in § 1 vermeldt :

1° het aantal, alsook de eigenschappen en de [¹ opslagcapaciteit wanneer dit laatste een parameter is voor de vaststelling van het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik,]¹ van de dragers die tijdens de periode waarop de aangifte betrekking heeft, op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht;

2° het aantal, alsook de eigenschappen [¹ en de opslagcapaciteit wanneer dit laatste een parameter is voor de vaststelling van het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik,]¹ van de apparaten die tijdens de periode waarop de aangifte betrekking heeft, op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht.

De Minister kan met het oog op de vaststelling van het bedrag van de vergoeding vragen dat aanvullende gegevens worden verstrekt en kan voor de aangifte het gebruik van een standaardformulier verplicht stellen.

§ 3. De fabrikanten, alsook de invoerders en de intracommunautaire aankopers, ongeacht of zij exclusieve handelaars dan wel groothandelaars zijn, betalen de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik binnen de zestig dagen te rekenen van de betekening van het bedrag van de vergoeding door de beheersvennootschap.

§ 4. De andere invoerders en intracommunautaire aankopers betalen de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vanaf de betekening van het bedrag van de vergoeding door de beheersvennootschap.

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 4, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

HOOFDSTUK V. - Nadere regels voor de controle.

Art. 6. De facturen die door fabrikanten of door exclusieve of als groothandelaar beschouwde invoerders en intracommunautaire aankopers worden uitgereikt in verband met apparaten of dragers welke op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht, moeten duidelijk het bedrag vermelden dat voornoemde personen verschuldigd zijn als vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

[¹ De facturen uitgereikt door de bijdrageplichtigen, alsook door de verdelers van dragers en apparaten, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, moeten het mogelijk maken om de opslagcapaciteit vast te stellen van de verschillende types dragers en apparaten waarop die facturen betrekking hebben voor zover dat deze opslagcapaciteit een parameter is voor de vaststelling van het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.]¹

De verdelers van dragers en apparaten, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, mogen van de personen omschreven in de vorige leden geen facturen aanvaarden welke de overeenkomstig die leden bedoelde vermeldingen en gegevens niet bevatten.

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 5, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

Art. 7. De bijdrageplichtigen, alsook de verdelers van dragers of apparaten, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, moeten op haar verzoek aan de beheersvennootschap de gegevens mededelen die nodig zijn voor het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

De beheersvennootschap moet in het verzoek om gegevens opgave doen van :

- 1° de rechtsgronden van het verzoek;
- 2° de gevraagde gegevens;
- 3° de redenen en het doel van het verzoek;
- 4° de termijn binnen welke de gegevens moeten worden verstrekt, die niet minder dan vijftien werkdagen mag bedragen te rekenen van de ontvangst van het verzoek;
- 5° de sancties bepaald op grond van artikel 80, vijfde lid, van de wet ingeval de opgelegde termijn niet wordt nageleefd of onvolledige of onjuiste gegevens worden verstrekt;
- 6° de rechtsmiddelen die voor de hoven en rechtbanken tegen het verzoek om gegevens kunnen worden aangewend.

De gegevens verkregen als antwoord op een verzoek mogen niet voor andere doeleinden of om andere redenen worden aangewend dan die omschreven in het verzoek.

De ondervraagde bijdrageplichtigen of verdelers, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, kunnen op grond van het verzoek om gegevens niet worden verplicht te bekennen dat zij de bepalingen inzake het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik hebben overtreden of daarbij betrokken zijn geweest. Het verzoek om gegevens wordt aan de bijdrageplichtigen en aan de verdelers, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, toegezonden bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs. Tegelijkertijd wordt een kopie ervan bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs toegezonden aan de Minister.

HOOFDSTUK VI. - Nadere regels voor de terugbetaling.

Art. 8. Met het oog op de terugbetaling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, moeten de personen bedoeld in artikel 57 van de wet aan de beheersvennootschap een afschrift doen toekomen van de facturen betreffende de dragers en de apparaten die worden gebruikt onder de voorwaarden bepaald in hetzelfde artikel van de wet.

[¹ ...]¹

De verzoeken om terugbetaling zijn slechts ontvankelijk indien zij betrekking hebben op een bedrag van ten minste (25 EUR), eventueel door samenvoeging van verschillende facturen. <KB 2000-07-20/56, art. 24, 002; Inwerkingtreding : 01-01-2002>

Verzoeken om terugbetaling betreffende bedragen van minder dan (25 EUR), eventueel door samenvoeging van verschillende facturen, ingediend na een termijn van een jaar te rekenen van de uitreiking van een factuur die betrekking heeft op één of meer apparaten of dragers waarvoor een persoon bedoeld in artikel 57 van de wet recht heeft op terugbetaling, zijn ontvankelijk. <KB 2000-07-20/56, art. 24, 002; Inwerkingtreding : 01-01-2002>

De vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik wordt terugbetaald aan de personen bedoeld in artikel 57, 4° van de wet, op voorwaarde dat een erkende, ten behoeve van die personen opgerichte instelling voor hun rekening om terugbetaling verzoekt.

De beheersvennootschap betaalt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik zonder inhouding van de beheerskosten terug.

(1)<KB [2009-12-17/02](#), art. 6, 006; Inwerkingtreding : 01-02-2010>

HOOFDSTUK VII. - Nadere regels voor de verdeling.

Art. 9. § 1. De verdelingsregels inzake de vergoeding voor het kopiëren voor eigen

gebruik die de beheersvennootschap vaststelt alsook elke wijziging ervan, moeten door de Minister worden goedgekeurd.

De in het vorige lid bedoelde verdelingsregels en wijzigingen ervan worden goedgekeurd indien zij in overeenstemming zijn met de wet.

De Minister kan de vergunning intrekken wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden gesteld voor de toekenning ervan.

§ 2. De aanvragen tot vergunning worden aan de Minister gericht bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs.

Bij de aanvraag moeten volgende stukken worden gevoegd :

1° een afschrift van de verdelingsregels waarvoor de vergunning wordt aangevraagd;

2° een verklaring waarin de naam en de woonplaats van de natuurlijke personen, alsook de naam, de zetel en het doel van de rechtspersonen zijn vermeld, die het beheer van hun rechten inzake de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik rechtstreeks aan de beheersvennootschap hebben toevertrouwd;

3° een afschrift van de contracten gesloten met in het buitenland gevestigde beheersvennootschappen, op grond waarvan de beheersvennootschap voor rekening van die buitenlandse vennootschappen de vergoedingen voor het kopiëren voor eigen gebruik in België int.

De beheersvennootschap moet alle aanvullende inlichtingen verstrekken die nodig zijn voor de beoordeling van haar aanvraag.

§ 3. Wanneer de Minister over de inlichtingen beschikt die bij de aanvraag tot vergunning moeten worden gevoegd, brengt hij de beheersvennootschap hiervan op de hoogte bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs.

De beslissing tot toekenning of tot weigering van de vergunning wordt ter kennis gebracht binnen drie maanden te rekenen vanaf de aangetekende brief bedoeld in het vorige lid.

De vergunning wordt geacht te zijn verleend indien geen enkele beslissing is genomen nadat de in het vorige lid bepaalde termijn is verstreken.

§ 4. Wanneer de Minister voornemens is de vergunning te weigeren of in te trekken, geeft hij hiervan bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs kennis aan de betrokken beheersvennootschap. In deze kennisgeving worden de redenen voor de weigering of de intrekking van de vergunning vermeld.

Te rekenen vanaf de kennisgeving bedoeld in het vorige lid, beschikt de beheersvennootschap over een termijn van een maand om door middel van een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs bij de Minister beroep aan te tekenen tegen de beslissing en om op haar verzoek door de Minister of door de persoon die deze laatste daartoe aanwijst, te worden gehoord.

Wanneer de kennisgeving betrekking heeft op de weigering van een vergunning wordt de termijn bepaald in artikel 2, § 3, tweede lid, gedurende een maand opgeschort.

§ 5. De toekenning, de weigering en de intrekking van de vergunning worden aan de betrokken beheersvennootschap ter kennis gebracht bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs.

Art. 10. De beheersvennootschap overhandigt ieder jaar op 30 juni en op 31 december aan de Minister een verslag betreffende de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

HOOFDSTUK VIII. - Raadpleging van de betrokken milieus.

Art. 11. § 1. Bij het Ministerie van Justitie wordt een adviescommissie van de betrokken

milieus ingesteld.

§ 2. De Commissie wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Minister en bestaat daarnaast uit personen aangewezen door de beheersvennootschap, door organisaties die de bijdrageplichtigen vertegenwoordigen, door organisaties die de verdelers van dragers of apparaten, zowel groothandelaars als kleinhandelaars, vertegenwoordigen, alsmede door organisaties die de verbruikers vertegenwoordigen. De organisaties die de leden van de Commissie moeten aanwijzen, alsook het aantal personen dat de beheersvennootschap en iedere organisatie kan aanwijzen, worden door de Minister vastgesteld.

§ 3. Op verzoek van de Minister of op eigen initiatief indien de personen aangewezen door de beheersvennootschap of ten minste een vierde van de leden van de Commissie daarom verzoeken, brengt de Commissie advies uit omtrent het statuut van bepaalde dragers of apparaten ten opzichte van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, de bedragen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik of van de wijze waarop die vergoeding wordt geïnd of terugbetaald en toezicht ter zake wordt uitgeoefend.

De Commissie neemt haar adviezen consensueel aan. Bij gebreke van consensus worden de verschillende standpunten in het advies vermeld.

§ 4. De Voorzitter van de Commissie roept de Commissie samen en stelt de agenda vast. Naar gelang van de agendapunten en rekening houdend met de belangen van de verschillende vertegenwoordigde organisaties, zetelt de Commissie in plenaire vergadering of in beperkte vergadering.

De Commissie stelt haar huishoudelijk reglement vast onder goedkeuring van de Minister.

HOOFDSTUK IX. - Slotbepalingen.

Art. 12. Het koninklijk besluit van 23 juni 1995 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken wordt opgeheven.

Art. 13. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 14. Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.
Gegeven te Brussel, 28 maart 1996.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,

S. DE CLERCK

[Aanhef](#)

[Tekst](#)

[Inhoudstafel](#)

[Begin](#)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, inzonderheid op de artikelen 55 en 57;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 22 januari 1996;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,
Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Wijziging(en)	Tekst	Inhoudstafel	Begin
<p style="text-align: center;">BEELD</p> <ul style="list-style-type: none">• KONINKLIJK BESLUIT VAN 17-12-2009 GEPUBL. OP 23-12-2009 (GEWIJZIGDE ART. : 1 ; 2 ; 3 ; 5 ; 6 ; 8)			
<p style="text-align: center;">BEELD</p> <ul style="list-style-type: none">• KONINKLIJK BESLUIT VAN 25-04-2004 GEPUBL. OP 29-04-2004 (GEWIJZIGD ART. : 2)			
<p style="text-align: center;">BEELD</p> <ul style="list-style-type: none">• KONINKLIJK BESLUIT VAN 16-06-2003 GEPUBL. OP 22-07-2003 (GEWIJZIGD ART. : 2)			
<p style="text-align: center;">BEELD</p> <ul style="list-style-type: none">• KONINKLIJK BESLUIT VAN 04-04-2003 GEPUBL. OP 30-04-2003 (GEWIJZIGD ART. : 2)			
<p style="text-align: center;">BEELD</p> <ul style="list-style-type: none">• KONINKLIJK BESLUIT VAN 20-07-2000 GEPUBL. OP 30-08-2000 (GEWIJZIGD ART. : 8)			

Verslag aan de Koning	Tekst	Inhoudstafel	Begin			
<p>VERSLAG AAN DE KONING.</p> <p>Sire,</p> <p>Het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, bepaalt de maatregelen inzake de toepassing van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en audiovisuele werken omschreven in de artikelen 55 en volgende van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (B.S. 27 juli 1994, err. 22 november 1994), gewijzigd bij de wet van 3 april 1995 (B.S. 29 april 1995).</p> <p>Daartoe worden in onderhavig besluit het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld, het tijdstip waarop de vergoeding verschuldigd is, alsook de wijzen waarop zij wordt geïnd, verdeeld, terugbetaald en toezicht ter zake wordt uitgeoefend. Tevens wordt een adviescommissie van de betrokken milieus ingesteld teneinde de regelgeving onverwijld te kunnen aanpassen aan de evolutie van de techniek en van de markt.</p> <p>Er moet worden onderstreept dat de tekst van dit besluit is uitgewerkt na raadpleging van de vertegenwoordigers van de betrokken milieus. De voorgestelde regelgeving is eveneens gegrond op de wetgevingen van de Europese landen die in een recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voorzien.</p> <p>Aangezien onderhavig besluit een uitgebreider juridisch kader instelt dan dat omschreven in het besluit van 23 juni 1995, wordt dit laatste besluit opgeheven. De inhoud ervan is evenwel grotendeels in het nieuwe besluit overgenomen, onder meer met betrekking tot bepaalde definities en de wijzen waarop de vergoeding wordt geïnd, verdeeld, terugbetaald en toezicht ter zake wordt uitgeoefend.</p>						

Dit verslag en de bepalingen van het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, zijn gewijzigd teneinde rekening te houden met het advies van de Raad van State.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING.

Artikel 1

Artikel 1 bevat een lijst met sleutelwoorden die verscheidene malen in het besluit voorkomen.

Het begrip "vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik" verwijst naar het recht op vergoeding waarover de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken beschikken.

Het begrip "geïntegreerd systeem" verwijst naar het systeem dat een reproductiefunctie van geluidswerken of audiovisuele werken combineert met ten minste een ontvangstfunctie van geluidswerken of audiovisuele werken of een functie die de mogelijkheid biedt uitsluitend dragers te lezen verschillend van deze gebruikt voor de reproductiefunctie van geluidswerken en audiovisuele werken en dat uitsluitend als een enkel produkt wordt verkocht. Geïntegreerde systemen worden in een stuk vervaardigd (block base) of bestaan uit verschillende elementen die uitsluitend als een enkel produkt worden verkocht (element base). Het betreft hier apparaten die over het algemeen microketen, miniketen, midiketen, radiorecorder en t.v.-videocombinatie worden genoemd.

De definities van de begrippen "invoer, intracommunautaire aankoop, uitvoer en intracommunautaire levering vanaf het nationale grondgebied" verwijzen naar materiële handelingen die onder meer ter uitvoering van een verkoop-, huur- of leasingovereenkomst kunnen plaatsvinden.

Bij gebreke van enige harmonisatie op Europees vlak betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, moeten voornoemde definities als autonoom worden beschouwd ten opzichte van die gegeven in andere regelgevingen zoals het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Het spreekt vanzelf dat de termen "invoerders en intracommunautaire aankopers" verwijzen naar personen die respectievelijk tot een invoer of intracommunautaire aankoop in de zin van artikel 1 overgaan.

In artikel 1, 11° en 12°, wordt een definitie gegeven van het begrip "exclusieve invoerders en exclusieve intracommunautaire aankopers", alsook van het begrip "als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers", zoals vermeld in artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit van 23 juni 1995. Het tweede begrip is evenwel gewijzigd teneinde de groothandel in apparaten die geschiedt in het kader van een huurovereenkomst of van een leasingovereenkomst, te regelen.

Artikel 1, 13°, stelt dat de "andere invoerders en intracommunautaire aankopers" een restcategorie vormen die in werkelijkheid bestaat uit de invoerders en de intracommunautaire aankopers welke niet exclusief zijn en van wie de hoofdactiviteit erin bestaat apparaten of dragers ter beschikking te stellen van particulieren.

De vennootschap die ter uitvoering van artikel 55, vijfde lid, van de wet wordt belast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, is de burgerlijke vennootschap onder de vorm van een coöperatieve vennootschap "Auvibel", waarvan de zetel gevestigd is in de Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel (Koninklijk besluit van 2 oktober 1995, B.S. 17 oktober 1995).

Artikel 2

Artikel 2 van het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, legt de bedragen vast van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

In § 1 wordt het bepaalde in artikel 56, tweede lid, van de wet van 30 juni 1994

betreffende het auteursrecht en de naburige rechten overgenomen teneinde alle bepalingen in verband met het bedrag van de vergoeding in een enkel artikel samen te brengen.

In § 2 wordt het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik vastgesteld voor apparaten die geïntegreerde systemen vormen.

Aangezien de wettelijke erkenning van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik tot doel heeft het verlies aan inkomsten te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van de exploitatie van een beschermd werk voor eigen gebruik (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Toelichting, 145-1, 1991-1992, blz. 12), moet het bedrag van de vergoeding worden bepaald op grond van het gegeven of het apparaat de mogelijkheid biedt reproducties voor eigen gebruik te maken.

Een apparaat dat een geïntegreerd systeem vormt, biedt andere mogelijkheden dan de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken. Het kan geluidssignalen en audiovisuele signalen ontvangen (radio en televisie) of geluidssignalen en audiovisuele signalen lezen op andere dragers dan die welke kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken of audiovisuele werken voor eigen gebruik (plaatenspeler en compactdiscspeler). Er bestaat geen reden om de hoofdfuncties van voornoemde apparaten, met uitzondering van de reproductiefunctie, te onderwerpen aan de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. Daarom is de vergoeding voor geïntegreerde systemen lager dan die voor systemen waarmee hoofdzakelijk kopies voor eigen gebruik kunnen worden gemaakt.

In § 3 wordt de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik welke van toepassing is op geïnfomatiseerde dragers die kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken, alsook op geïnfomatiseerde apparaten die een dergelijke reproductie mogelijk maken, vastgesteld op nul percent van de verkoopprijs. Het kan niet worden geloofd dat bepaalde geïnfomatiseerde dragers als gevolg van de technische evolutie kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik, alsook dat bepaalde geïnfomatiseerde apparaten een dergelijke reproductie mogelijk maken.

Op juridisch vlak heeft deze recente evolutie ertoe geleid dat de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik krachtens artikel 55, tweede lid, van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten ook op die dragers en apparaten van toepassing is. Het probleem waaraan in dit verband een oplossing moet worden gegeven, bestaat erin dat het bedrag van de vergoeding welke op die dragers en apparaten van toepassing is, moet worden vastgesteld.

De bedragen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik bedoeld in artikel 56 van de wet en overgenomen in artikel 2, § 1, van dit besluit zijn vast en zeker niet bepaald om te worden toegepast op geïnfomatiseerde dragers welke kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik, noch op geïnfomatiseerde apparaten die een dergelijke reproductie mogelijk maken.

De gegevens die de wetgever als grondslag heeft genomen om het algemene bedrag van de inning en de bedragen van de vergoeding te berekenen, hebben uitsluitend betrekking op traditionele dragers en audio- en video-apparatuur (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Kamer, 473/33, blz. 267, 283 en 285).

De bedragen die in artikel 56, eerste lid, op grond van de opnameduur zijn vastgesteld voor analoge en numerieke dragers, kunnen niet worden toegepast op geïnfomatiseerde dragers, die kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik.

Het is dan ook niet mogelijk een bepaling weg te laten waarin met betrekking tot geïnfomatiseerde dragers die kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik, alsook tot geïnfomatiseerde apparaten die een dergelijke reproductie mogelijk maken, het bedrag wordt vastgesteld van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

Hierbij moet de vraag worden gesteld welk criterium in aanmerking moet worden genomen om in verband met die geïnfomatiseerde dragers en apparaten het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te bepalen.

Uit de voorbereidende werkzaamheden inzake de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten blijkt dat het verlies aan inkomsten dat de rechthebbenden lijden als gevolg van reproducties van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik als criterium moet worden genomen (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Toelichting, 145-1, 1991-1992, blz. 12).

In de huidige stand van zaken blijkt dat het verlies aan inkomsten veroorzaakt door de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik aan de hand van geïnfomatiseerde dragers en apparaten nagenoeg onbestaande is aangezien de lange down load time van de geluiden en van de beelden, het kwaliteitsverlies bij reproductie voor eigen gebruik van on line uitgezonden geluiden of beelden, alsook de grootte van het geheugen nodig om de geluiden of de beelden op te slaan, ertoe leiden dat geïnfomatiseerde apparaten en dragers die technisch beschouwd de reproductie van geluiden en beelden voor eigen gebruik mogelijk maken, daarvoor thans niet op betekenisvolle wijze worden aangewend.

Om die reden is het bedrag van de vergoeding voor die dragers en apparaten vastgesteld op nul percent van de verkoopprijs.

Aangezien er mee rekening wordt gehouden dat geïnfomatiseerde dragers en apparaten die de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik mogelijk maken, daarvoor thans bijna niet worden aangewend, moet het in dit besluit vastgestelde bedrag niet als een vrijstelling of een uitlegging van de wet worden beschouwd. Het past integendeel in de doelstelling van de wetgever die ernaar streeft het verlies aan inkomsten te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van in private kring verrichte reproducties.

Dat wordt voorzien in een bedrag gelijk aan nul frank, is een weerspiegeling van de huidige situatie en doet geen afbreuk aan eventuele ontwikkelingen. Indien in de toekomst geïnfomatiseerde dragers en apparaten die de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik mogelijk maken, daarvoor zelfs ten dele worden aangewend, moet het bedrag van de vergoeding dat erop van toepassing is, worden verhoogd.

In § 4 wordt de berekeningswijze vastgesteld van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik betreffende apparaten die op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht ter uitvoering van een overeenkomst die erin voorziet dat de tegenpartij periodiek wordt betaald, zoals een verkoop op afbetaling, een huur- of een leasingovereenkomst.

In dat geval wordt de vergoeding berekend op grond van een bedrag gelijk aan de prijs die de bijdrageplichtige als verkoopprijs van het apparaat zou hebben aangerekend indien het in de handel was gebracht ter uitvoering van een verkoopovereenkomst waarvan de prijs zonder uitstel wordt betaald.

Artikelen 3 en 4

In de artikelen 3 en 4 van dit besluit wordt het tijdstip bepaald waarop de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik verschuldigd is.

In artikel 3, § 1, wordt onderstreept dat de vergoeding verschuldigd is op het tijdstip

waarop de apparaten of de dragers op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht. Teneinde dat tijdstip nauwkeurig te bepalen, geven de §§ 2 en 3 van artikel 3 en artikel 4 een definitie van het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied".

De definitie van het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied" heeft een dubbel doel.

Vooreerst strekt zij ertoe te waarborgen dat de reproducties voor eigen gebruik die in België tot stand komen, worden verricht aan de hand van apparaten en dragers waarvoor een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is betaald.

De erkenning door de wet van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is erop gericht het inkomstenverlies te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van de exploitatie van beschermde werken in de privé-sfeer (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Toelichting, 145-1, 19911992, blz. 12).

Het territoriale karakter van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten houdt in dat de wet van toepassing is op exploitatiehandelingen die in België in verband met beschermde werken en prestaties worden verricht.

Het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied" moet dan ook op een wijze worden gedefinieerd die waarborgt dat de reproducties voor eigen gebruik in België worden verricht aan de hand van apparaten en dragers waarvoor een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is betaald.

Aangezien de invoer, de intracommunautaire aankoop en de terbeschikkingstelling in België van apparaten en dragers door de bijdrageplichtigen, handelingen zijn die in België aanleiding kunnen geven tot reproductie van beschermde werken voor eigen gebruik, verwijst artikel 3, §§ 2 en 3, naar die handelingen om het begrip "het in de handel brengen op het nationale grondgebied" te omschrijven.

Het begrip "terbeschikkingstelling" heeft betrekking op handelingen die onder meer kunnen zijn verricht ter uitvoering van een verkoop-, huur- of leasingovereenkomst.

In tegenstelling met de invoer en de intracommunautaire aankoop kunnen de uitvoer en de intracommunautaire levering van apparaten en dragers vanaf het nationale grondgebied geen aanleiding geven tot reproducties voor eigen gebruik in België.

Derhalve wordt nader bepaald dat die handelingen niet worden beschouwd als het in de handel brengen op het nationale grondgebied.

Hetzelfde geldt voor nieuwe apparaten en dragers die, nadat zij op het nationale grondgebied in de handel zijn gebracht, vanaf dat grondgebied worden uitgevoerd of intracommunautair geleverd. Aangezien die apparaten en dragers niet langer kunnen worden aangewend voor reproducties voor eigen gebruik in België, bestaat er niet langer enige grond om een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te innen. In dat geval wordt dan ook voorzien in de mogelijkheid tot terugbetaling van de bijdrage.

De personen die daarom kunnen verzoeken, moeten evenwel het bewijs leveren dat de apparaten of dragers waarvoor om terugbetaling wordt verzocht, onderworpen zijn aan betaling van een bijdrage voor het kopiëren voor eigen gebruik, alsook dat die apparaten of dragers werkelijk zijn uitgevoerd of intracommunautair geleverd.

Bovendien strekt de definitie van het begrip "het in de handel brengen" ertoe een evenwicht tot stand te brengen tussen een doeltreffende inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en de verplichtingen van de bijdrageplichtigen.

Voor iedere categorie van bijdrageplichtigen kan de definitie van "het in de handel brengen van dragers en apparaten" betrekking hebben op hetzij een handeling die verband houdt met hun handelsbedrijvigheid, hetzij op een handeling die daarna wordt verricht (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Senaat,

Verslag, 329-2, blz. 253 en 254).

Ter zake van de fabrikanten kan die handeling betrekking hebben op de fabricatie of de terbeschikkingstelling van apparaten of dragers. Voor de invoerders en de intracommunautaire aankopers kan die handeling betrekking hebben op respectievelijk de invoer en de intracommunautaire aankoop of op de terbeschikkingstelling van apparaten of dragers.

Een definitie van het in de handel brengen waarbij respectievelijk wordt verwezen naar handelingen betreffende fabricatie, invoer en intracommunautaire aankoop moet een spoedige inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik waarborgen. Een definitie gegrond op de terbeschikkingstelling van apparaten of dragers door de bijdrageplichtige kan evenwel voorkomen dat de vergoeding moet worden betaald voor apparaten en dragers die gedurende een min of meer lange periode in voorraad zijn of die door de bijdrageplichtige worden uitgevoerd of intracommunautair geleverd vanaf het nationale grondgebied.

Artikel 3, §§ 2 en 3, strekt ertoe een evenwicht tussen beide gegronde streefdoelen tot stand te brengen. Daarom wordt het onderscheid dat in het koninklijk besluit van 23 juni 1995 tussen de bijdrageplichtigen wordt gemaakt, in dat artikel overgenomen.

De eerste categorie bijdrageplichtigen omvat de fabrikanten alsmede de exclusieve en de als groothandelaars aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers. De tweede categorie is een restcategorie samengesteld uit de andere invoerders en intracommunautaire aankopers.

Ter zake van de categorie van fabrikanten, exclusieve en als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers, wordt het in de handel brengen in artikel 3, § 2, als terbeschikkingstelling omschreven. Die definitie lijkt verantwoord omdat die bijdrageplichtigen wegens de omvang van hun handelsbedrijvigheid weinig talrijk zijn en de beheersvennootschap hun identiteit gemakkelijker kan vaststellen.

Teneinde de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te vergemakkelijken, omschrijft artikel 3, § 3, het in de handel brengen voor de categorie van andere invoerders en intracommunautaire aankopers, die talrijker en over het algemeen kleiner zijn, respectievelijk als de invoer en de intracommunautaire aankoop. Die omschrijving van het begrip "het in de handel brengen" heeft tot gevolg dat de verkoopprijs van de apparaten aangerekend door die categorie bijdrageplichtigen niet bekend is op het tijdstip dat de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik verschuldigd is. Daarom is in artikel 3, § 3, tweede lid, bepaald dat de door die bijdrageplichtigen aangerekende verkoopprijs van apparaten forfaitair wordt vastgesteld door vermenigvuldiging van de aankoopprijs van de apparaten met een bij ministerieel besluit vastgestelde coëfficiënt hoger dan 1.

In de maandelijkse aangifte bedoeld in artikel 5, § 1, geven de andere invoerders en intracommunautaire aankopers de verkoopprijs aan die bij toepassing van artikel 3, § 3, tweede lid, forfaitair is vastgesteld.

Artikel 5

Artikel 5 van het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, stelt de wijzen vast waarop de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik wordt geïnd.

Alle bijdrageplichtigen worden krachtens § 1 verplicht iedere maand aan de beheersvennootschap een verklaring over te leggen.

§ 2 bepaalt dat in die maandelijkse verklaring de gegevens moeten zijn vermeld welke nodig zijn voor de berekening van het bedrag dat de bijdrageplichtigen als vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik moeten betalen.

De §§ 3 en 4 stellen de betalingstermijn van de vergoeding vast.

§ 3 bepaalt dat de fabrikanten, de exclusieve en de als groothandelaar aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers de vergoeding moeten betalen binnen zestig dagen te rekenen van het verzoek tot betaling ervan dat de beheersvennootschap heeft betekend. De termijn van zestig dagen stemt overeen met de gemiddelde duur tussen het tijdstip waarop de dragers of de apparaten uit voorraad worden genomen en het tijdstip waarop zij aan particulieren worden verkocht.

Aangezien de andere invoerders en intracommunautaire aankopers zich rechtstreeks tot particulieren richten, voorziet § 4 erin de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te storten zodra de beheersvennootschap kennis heeft gegeven van het bedrag ervan.

Artikelen 6 en 7

In de artikelen 6 en 7 van onderhavig besluit worden de wijzen van toezicht bepaald.

Artikel 6 heeft betrekking op de gegevens die in de facturen moeten zijn vermeld.

Het eerste lid voorziet in de verplichting om op facturen in verband met apparaten en dragers duidelijk het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te vermelden.

Die verplichting geldt uitsluitend voor fabrikanten en exclusieve of als groothandelaars aangemerkte invoerders en intracommunautaire aankopers omdat de verplichting om duidelijk het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te vermelden tot gevolg heeft dat de kostprijs van die apparaten openbaar wordt gemaakt, wat de andere invoerders en intracommunautaire aankopers nadeel kan berokkenen.

De bepaling dat de facturen betreffende apparaten uitgereikt door verdelers, zowel groothandelaars als kleinhandelaars, de mogelijkheid moeten bieden de identiteit van de bijdrageplichtige vast te stellen en melding moeten maken van het nummer van de factuur die deze laatste voor die apparaten heeft uitgereikt, is overigens opgeheven aangezien de toepassing ervan tot praktische problemen heeft geleid die niet evenredig waren met het belang van die gegevens.

In het tweede lid is bepaald dat de facturen het mogelijk moeten maken de opnameduur vast te stellen van de verschillende types drager waarop zij betrekking hebben. Die verplichting, welke geldt voor facturen uitgereikt door bijdrageplichtigen en facturen uitgereikt door verdelers, zowel groothandelaars als kleinhandelaars, heeft tot doel de terugbetaling van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik aan de personen bedoeld in artikel 57 van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, te vergemakkelijken.

Teneinde te waarborgen dat de facturen de reglementaire vermeldingen en gegevens bevatten, is in het derde lid bepaald dat de verdelers, zowel groothandelaars als kleinhandelaars, geen facturen mogen aanvaarden waarop de gegevens bedoeld in het eerste en het tweede lid van voornoemd artikel ontbreken. Die bepaling verplicht de verdelers zich te onthouden, wat overigens wordt bekrachtigd in de regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid.

Artikel 7 heeft betrekking op het verzoek om gegevens.

In casu gaat het om een wijze van schriftelijk toezicht, waarbij de beheersvennootschap de bijdrageplichtigen en de verdelers, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn (de hieronder vermelde ondernemingen) vraagt alle gegevens mede te delen die nodig zijn voor het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. De ondernemingen die een verzoek om gegevens ontvangen, moeten aan dat verzoek voldoen.

Het verzoek om gegevens moet niet noodzakelijk worden gericht aan ondernemingen die ervan worden verdacht de bepalingen inzake het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te hebben overtreden. Dit verzoek kan onder meer worden gericht

aan ondernemingen die leverancier of klant zijn van de onderneming die ervan verdacht wordt een dergelijke overtreding te hebben begaan.

Het verzoek moet betrekking hebben op gegevens die nodig zijn voor het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. Indien dit niet het geval is, kan de onderneming aan wie het verzoek is gericht, weigeren de gevraagde gegevens mede te delen.

De beheersvennootschap moet in haar verzoek om gegevens op een duidelijke en volledige wijze opgave doen van de volgende vermeldingen :

a) Rechtsgronden

De rechtsgronden van het verzoek om gegevens zijn de artikelen van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, alsmede die van onderhavig koninklijk besluit op grond waarvan aan de beheersvennootschap het recht wordt verleend dit toezicht uit te oefenen.

b) Gevraagde gegevens

Het verzoek kan betrekking hebben op alle gegevens die nodig zijn voor het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. Het kan gaan om balansen, kasboeken, facturen, algemeen of gedetailleerd cijfermateriaal of feitelijke informatie.

De beheersvennootschap kan gegevens vragen die onder het zakengeheim vallen.

Conform artikel 78 van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten moeten de personeelsleden van de beheersvennootschap, alsook alle andere personen betrokken bij de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik het beroepsgeheim bewaren over alle inlichtingen waarvan zij kennis hebben door of naar aanleiding van de uitvoering van hun opdracht.

c) Redenen en doel van het verzoek

Teneinde de onderneming de mogelijkheid te bieden te oordelen of er een verband bestaat tussen de gegevens waarom wordt verzocht en het beoogde doel, moet de beheersvennootschap haar verzoek om gegevens motiveren door zo precies mogelijk de redenen en het doel ervan te omschrijven.

d) Termijn

De beheersvennootschap doet opgave van de termijn binnen welke de onderneming aan wie het verzoek is gericht, moet antwoorden. Die termijn mag niet minder dan vijftien werkdagen bedragen te rekenen van de ontvangst van het verzoek.

e) De sancties bepaald in artikel 80, vijfde lid, van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten ingeval de opgelegde termijn niet wordt nageleefd of onvolledige of onjuiste gegevens worden verstrekt.

f) Rechtsmiddelen die voor de hoven en rechtbanken tegen het verzoek om gegevens kunnen worden aangewend.

Er wordt nader bepaald dat de gegevens verkregen als antwoord op een verzoek niet voor andere doeleinden mogen worden aangewend dan die omschreven in het verzoek.

Deze bepaling strekt ertoe het gebruik van de verkregen gegevens te beperken tot het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

Wanneer de beheersvennootschap een verzoek om gegevens aan een onderneming richt, legt zij die onderneming de verplichting op haar alle gegevens mede te delen waarvan zij kennis heeft, zelfs indien op grond daarvan kan worden vastgesteld dat die onderneming of een andere onderneming de bepalingen inzake het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik heeft overtreden. De beheersvennootschap kan de ondervraagde onderneming evenwel niet verplichten te bekennen dat zij een dergelijke

bepaling heeft overtreden of daarbij betrokken is geweest.

De verzoeken om gegevens moeten aan de geadresseerde worden gericht bij aangetekende brief met ontvangstbewijs. Een kopie ervan moet tegelijkertijd worden toegezonden aan de bevoegde Minister. Hierdoor wordt hem de mogelijkheid geboden op de hoogte te blijven van de wijze waarop de beheersvennootschap het recht op toezicht uitoefent en kan hij uitmaken of het opportuun is door middel van een besluit te bepalen welke gegevens nodig zijn voor het toezicht op de inning van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik.

De vertegenwoordigers van alle betrokken milieus zijn ervan overtuigd dat de bepalingen inzake het toezicht strikt moeten worden toegepast teneinde te voorkomen dat netwerken ontstaan voor de verspreiding van apparaten en dragers die niet onderworpen zijn aan de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik. Te dien einde wensen zij een feitelijke samenwerking tot stand te brengen, alsook de rechtsmiddelen aan te wenden welke nodig zijn om bij de bijdrageplichtigen en bij de verdelers, ongeacht of zij groothandelaar of kleinhandelaar zijn, ter plaatse vaststellingen te kunnen doen.

Artikel 8

Artikel 8 van het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, bepaalt de wijzen waarop de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik wordt terugbetaald.

Aangezien de facturen betreffende dragers en apparaten die reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik mogelijk maken, overeenkomstig artikel 6, eerste en tweede lid in beginsel hetzij het bedrag van de vergoeding vermelden, hetzij de gegevens op grond waarvan voornoemd bedrag kan worden bepaald, voorziet artikel 8, eerste lid, erin dat de personen bedoeld in artikel 57 van de wet aan de beheersvennootschap een kopie van de facturen overleggen.

Bepaalde facturen betreffende apparaten zullen evenwel het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik niet vermelden aangezien artikel 6 noch de andere invoerders of intracommunautaire aankopers, noch de als groothandelaar of als kleinhandelaar aangemerkte verdelers van apparaten verplicht voornoemd bedrag te vermelden.

Om die reden wordt erin voorzien dat ingeval de facturen betreffende apparaten het bedrag van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik niet vermelden, het terug te betalen bedrag wordt berekend op grond van de prijs die voornoemde personen hebben betaald om over het apparaat te kunnen beschikken vermenigvuldigd met een coëfficiënt lager dan 1.

De nieuwe derde en vierde leden zijn erop gericht de verzoeken tot terugbetaling samen te brengen teneinde te voorkomen dat de beheersvennootschap door een groot aantal verzoeken betreffende kleine bedragen op administratief vlak overmatig wordt belast, zonder dat daarbij de personen bedoeld in artikel 57 van de wet het recht op terugbetaling wordt ontnomen.

Artikel 57 van de wet voorziet in het belang van de rechthebbenden in een systeem van terugbetaling teneinde het gevaar voor bedrog te beperken (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, Parl. St., Kamer, Verslag 473/33 - 91/92, blz. 286 en 287).

In andere Lid-Staten van de Europese Unie waar de wetgeving eveneens in een systeem van terugbetaling voorziet, worden door de beheersvennootschap belast met het innen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik en de personen die recht hebben op de terugbetaling van de bijdrage vrijstellingsovereenkomsten gesloten.

Het blijkt immers dat ingeval waarborgen worden gesteld teneinde bedrog te voorkomen, het sluiten van vrijstellingsovereenkomsten voordeel kan opleveren zowel

voor de beheersvennootschap, die de administratieve werkbelasting verbonden aan de terugbetaling kan verminderen, als voor de medecontractanten bedoeld in artikel 57 van de wet, die kunnen voorkomen een bijdrage te moeten betalen die hen later wordt terugbetaald.

Artikelen 9 en 10

De artikelen 9 en 10 van dit besluit bepalen de wijzen waarop de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik wordt verdeeld.

Artikel 9 voorziet in een toezicht op de wettelijkheid van de verdelingsregels die de beheersvennootschap vastlegt. Dat toezicht is onder meer erop gericht na te gaan of de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik overeenkomstig de artikelen 58 en 79 van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten wordt verdeeld.

Artikel 10, dat de beheersvennootschap verplicht aan de Minister een halfjaarlijks verslag over te leggen, is erop gericht de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik doorzichtig te maken.

Artikel 11

Artikel 11 van het besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, stelt een adviescommissie van de betrokken milieus in.

Voornoemde Commissie heeft als opdracht advies uit te brengen omtrent het statuut van bepaalde dragers en apparaten ten opzichte van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, de bedragen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik of de wijzen waarop die vergoeding wordt geïnd of terugbetaald en toezicht ter zake wordt uitgeoefend.

In verband met het statuut van bepaalde dragers en apparaten ten opzichte van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik moet erop worden gewezen dat in het kader van de raadpleging van de betrokken milieus die georganiseerd werd met het oog op de uitwerking van dit besluit en die de rol van de Commissie heeft voorgesteld, deze milieus met het oog op de vrijwaring van de rechtszekerheid in onderling overleg een lijst van dragers en apparaten hebben opgesteld welke niet worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik. Die lijst gaat als bijlage bij dit verslag.

In de adviezen van de Commissie zal onder meer rekening worden gehouden met de evolutie van de techniek en van de markt, met het gevolg gegeven aan het Groenboek van de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, alsook met de goedkeuring van nieuwe internationale regels betreffende het kopiëren voor eigen gebruik.

Ik heb de eer te zijn, Sire,

van Uwe Majesteit,

de zeer eerbiedige en zeer getrouwe dienaar,

De Minister van Justitie,

S. DE CLERCK

Bijlage bij het verslag aan de Koning.

Lijst van dragers en apparaten die niet worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken voor eigen gebruik.

GELUIDSDRAGERS

- Compact cassette met een speelduur gelijk aan of korter dan 15 minuten;
- Pancake met een lengte van meer dan 1000 meter;
- Open reel tape met een breedte van 0,25" en een diameter van minder dan 15 centimeter;

of een breedte van 0,25" en een dikte van meer dan 50 micron;

of een breedte van meer dan of gelijk aan 0,5";

- Digitale spoelbanden;
- Cassettes voor dictafoons en antwoordapparaten :

- 1) Compact cassette zonder aanloopstrook;
- 2) Mini cassette met als afmetingen 0,56 x 0,70 x 0,34;
- 3) Micro cassette met als afmetingen 0,50 x 0,70 x 0,34;

- Jingle carts;
- DAT;
- Geperforeerde banden met een breedte van 16 millimeter, 17,5 millimeter of 35 millimeter;
- Registreerbare compact disc - professionele versie (CD-R);

AUDIOVISUELE DRAGERS

- Audiovisuele drager met een lengte van minder dan of gelijk aan 15 minuten;
- Pancake met een lengte van meer dan 1000 meter;

- VHS-C;
- Super VHS-C;

VIDEO 8;

VIDEO Hi-8;

DVC;

- U-MATIC;

BVU;

BVU-SP;

- Betacam;

Betacam-SP;

Betacam-Digital;

- Alle banden met een breedte van meer dan of gelijk aan 1";
- Digital VTR D1, D2, D3, DX;
- Draggers voor de opname van audiovisuele programma's bestemd om te worden uitgezonden volgens de norm vastgesteld voor Hoge Definitie Televisie (HDTV).

APPARATEN

- apparaten die uitsluitend dienen voor de elektronische montage op band van geluidsprogramma's en audiovisuele programma's (digitale of analoge editing recorders);
- apparaten die uitsluitend dienen voor de elektronische montage van geluidsprogramma's en audiovisuele programma's op harde schijf (disc recorders);
- apparaten die dienen voor de opname en de non-stop weergave van informatieve geluidsprogramma's en audiovisuele programma's die uitsluitend bestemd zijn voor instellingen zoals musea, universiteiten of ondernemingen (industriële recorders);
- apparaten die dienen voor het dupliceren van audiovisuele programma's. Deze apparaten bestaan uit 2 of 3 opname-eenheden in een chassis en zijn ontworpen om dag en nacht ononderbroken te werken (duplicatierecorders);
- apparaten die dienen voor de non-stop opname van beelden gefilmd aan de hand van bewakingscamera's (time-lapse recorders);
- volgens medische normen goedgekeurde industriële opnameapparatuur (medische recorders);
- apparaten die de gebruiker uitsluitend de mogelijkheid bieden beelden te maken, te bekijken en te beluisteren (videocamera's, camcorders);
- dictafoons;
- antwoordapparaten.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 31 januari 1996 door de Minister van Justitie verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 juni 1995 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken", heeft op 6 februari 1996 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moet de minister, wanneer hij vraagt dat het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen wordt gegeven, dat verzoek om spoedbehandeling met bijzondere redenen omkleden. In het onderhavige geval luidt de motivering van de adviesaanvraag aldus :

"Etant donné que le projet d'arrêté mentionné en rubrique a pour objet de compléter l'arrêté du 23 juin 1995 afin de garantir la sécurité juridique dans le cadre de la perception, de la répartition et du remboursement de la rémunération pour copie privée, il est opportun de veiller à ce que cette réglementation entre en vigueur le plus rapidement possible. A défaut, les questions qui sont réglées par ce projet d'arrêté sont susceptibles de donner lieu à des interprétations divergentes de la part des milieux concernés."

*** * * Algemene opmerking**

Vanwege het grote aantal wijzigingen dat het ontworpen besluit aanbrengt in het koninklijk besluit van 23 juni 1995 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken, verdient het aanbeveling om het koninklijk besluit van 23 juni 1995 in zijn geheel te vervangen door een nieuw besluit.

Onderzoek van het ontwerp

Bepalend gedeelte

Artikel 2

1. De gemachtigde van de minister is verzocht aan te geven waarom in paragraaf 2, eerste lid, van het ontworpen artikel 3bis het bedrag van de vergoeding vastgesteld wordt op 1,5 pct. van de verkoopprijs in het geval van apparaten die geïntegreerde systemen vormen en om dus te rechtvaardigen waarom die apparaten anders behandeld worden uit het oogpunt van het beginsel van gelijkheid voor de wet. Het antwoord van de gemachtigde luidt aldus :

"Le taux de 1,5 pour cent du prix de vente pratiqué par le fabricant, acquéreur intracommunautaire ou importateur de systèmes intégrés a été fixé de manière à ce qu'au niveau du marché de l'ensemble des systèmes intégrés la rémunération perçue du chef de leur fonction de reproduction corresponde approximativement à ce qu'eût été cette rémunération au taux de 3 pour cent perçue, d'une part, sur les systèmes intégrés dans une enveloppe unique et, d'autre part, sur le seul élément permettant la reproduction, dans les systèmes intégrés formés d'une enveloppe par fonction, mais vendus comme un seul produit. Cette approximation a en outre été légèrement corrigée

vers le bas étant donné qu'il est justifié de considérer que la rémunération pour les systèmes intégrés soit inférieure à celle perçue sur les systèmes permettant uniquement de réaliser des copies privées.

Cette approche présente l'avantage d'éviter la discrimination entre les systèmes intégrés suivant qu'ils soient présentés dans une seule enveloppe ou non. La correspondance ne peut être qu'approximative étant donné la diversité des systèmes intégrés existants."

Enige aanvulling van de uitleg zou deze ten goede komen. Vooral de bewering in de tweede zin van de eerste alinea van het antwoord van de gemachtigde ambtenaar behoeft verheldering : waarom wordt er terecht van uitgegaan dat de vergoeding voor geïntegreerde systemen lager is dan die welke geheven wordt op systemen waarmee alleen voor eigen gebruik gekopieerd kan worden.

2. In paragraaf 2, tweede lid, wordt uiteengezet wat onder een "geïntegreerd systeem" moet worden verstaan. Die begripsbepaling hoort veeleer thuis in artikel 1, bij de definities die er worden gegeven.

3. Uit artikel 55, eerste en tweede lid, van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten blijkt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties en dat die vergoeding betaald dient te worden op de dag dat dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken of apparaten waarmee de reproductie mogelijk wordt, op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht. De wet bevat geen machtiging waarmee de Koning uitzonderingen op die voorschriften kan maken.

Bijgevolg is de Koning niet bevoegd om, gelijk gesteld wordt in paragraaf 3 van het ontworpen artikel 3bis, te bepalen dat "de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik betreffende geïnformatiseerde dragers die kunnen worden aangewend voor de reproductie van geluidswerken en audiovisuele werken, alsmede die inzake informatica-apparatuur welke een dergelijke reproductie mogelijk maakt, (...) vastgesteld (wordt) op 0 percent van de verkoopprijs aangerekend door de fabrikant, de intracommunautaire aankoper of de invoerder van die dragers of apparaten", dit wil zeggen om feitelijk voor die dragers en die apparaten vrijstelling van vergoeding te verlenen.

Weliswaar kan de vraag rijzen of de bij de wet voorgeschreven vergoeding verschuldigd is wanneer het gaat om apparaten en dragers die, zoals in het verslag aan de Koning in verband met de geïnformatiseerde apparaten en dragers woordelijk staat, "thans evenwel niet op betekenisvolle wijze aangewend (worden) voor de produktie(sic) voor eigen gebruik van geluidswerken en audiovisuele werken". Het betreft echter een aangelegenheid van uitlegging van de wet, voor het beslechten waarvan de Koning niet bevoegd is.

Paragraaf 3 moet dus vervallen.

Dezelfde opmerking geldt mutatis mutandis voor het ontworpen artikel 3ter en voor het ontworpen artikel 3quater, § 3, derde en vierde lid.

Artikel 4

In paragraaf 3, tweede lid, van het ontworpen artikel 3quater behoren in de tekst nauwkeurig de criteria te worden bepaald op basis waarvan de minister de hem verleende bevoegdheid zal uitoefenen.

Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 7, derde lid.

Artikel 8

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State er al op heeft gewezen in haar advies L. 24.380/2 omtrent de bepaling die artikel 6 van het koninklijk besluit van 23 juni 1995 is geworden, is het een aangelegenheid van de Koning te bepalen welke inlichtingen

noodzakelijkerwijze verschaft moeten worden met het oog op de controle op de inning van de vergoeding, aangezien de nadere regels voor de controle op de vergoeding volgens artikel 55, derde lid, van de wet van 30 juni 1994 bepaald moeten worden door de Koning. Die bevoegdheid mag alleen voor het regelen van detailkwesties aan de minister worden opgedragen.

Het ontworpen artikel 6 moet diensgevolge worden herzien.

Artikel 9

1. Wanneer de Koning gelijk in artikel 57 van de wet van 30 juni 1994 voorgeschreven wordt, bepaalt op welke wijze de vergoeding wordt terugbetaald, mag Hij geen afbreuk doen aan het in die bepaling ingeschreven recht op terugbetaling.

In dit opzicht valt niet uit te sluiten dat de toepassing van de bepalingen die vervat zijn in het ontworpen tweede en het ontworpen vierde lid van artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 juni 1995, zal leiden tot situaties waarin sommigen niet het recht op terugbetaling kunnen doen gelden dat hun verleend wordt door artikel 57 van de wet van 30 juni 1994.

Die bepalingen dienen te worden herzien opdat het streven naar het voorkomen van een al te grote administratieve belasting van de vennootschap voor het beheren van de rechten zich volkomen verdraagt met het beginsel van recht op terugbetaling, dat vastgelegd is in artikel 57 van de wet van 30 juni 1994.

2. Het ontworpen zesde lid van artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 juni 1995 zet een regeling op waarbij vrijstelling wordt verleend van de vergoeding voorgeschreven bij artikel 55 van de wet van 30 juni 1994.

Die wet maakt de Koning echter niet bevoegd om een zodanige regeling op te zetten. De personen en de instellingen waarop artikel 57 van de wet toepassing vindt, hebben recht op terugbetaling van de vergoeding, doch niet het recht om de vergoeding niet te hoeven betalen.

Het ontworpen zesde lid moet dus vervallen.

Artikel 10

1. De ontworpen bepaling dient zodanig te worden aangevuld dat de fundamentele voorschriften voor de werkwijze van de commissie worden gegeven.

2. Blijkens de uitleg van de gemachtigde van de minister zijn de beslissingen bedoeld in het vijfde lid van het ontworpen artikel 7bis, reglementaire besluiten die uitgevaardigd worden ter uitvoering van de artikelen 55 tot 57 van de wet van 30 juni 1994.

Ongerekend het feit dat die besluiten tot de bevoegdheid van de Koning behoren, niet tot die van de minister, moet er opmerkzaam op worden gemaakt dat het ontworpen vijfde lid, dat de verplichting oplegt de beslissingen die van de adviezen van de commissie afwijken uitdrukkelijk te motiveren, zodoende een substantieel vormvereiste invoert dat niet in uitzicht wordt gesteld in de artikelen 55 tot 57 van de wet van 30 juni 1994.

Het vijfde lid moet dus vervallen.

De kamer was samengesteld uit :

De heren J.-J. Stryckmans, kamervoorzitter,

Y. Boucquey en Y. Kreins, staatsraden,

Mevr. J. Gielissen, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J.-J. Stryckmans.

Het verslag werd uitgebracht door de heer B. Jadot, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de heer R. Quintin, referendaris.

De griffier, De voorzitter,

J. Gielissen. J.-J. Stryckmans.

<u>Begin</u>	<u>Eerste woord</u>	<u>Laatste woord</u>	<u>Wijziging(en)</u>	<u>Aanhef</u>	
<u>Verslag aan de Koning</u>		<u>Inhoudstafel</u>	<u>8 uitvoeringbesluiten</u>	<u>5 gearchiveerd e versies</u>	
					<u>Franstalige versie</u>